

Forfatter: Ørsted, Anders Sandøe

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Ørsted, Anders Sandøe (1813-02-06)

Citation: Ørsted, Anders Sandøe: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Ørsted, Anders Sandøe (1813-02-06)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 309. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000069.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ørsted, Anders Sandøe, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Til Samme.

Den 6te Februar 1813.

Bedste, tjære Broder!

Siden jeg sidst tilskrev Dig, er mit Helbred i det Hele blevet bedre. Jeg kan nu, med nogen Moderation, varetage mine sædvanlige Forretninger, uden at finde mig derved synderlig udmattet. Imidlertid er jeg dog langt fra ikke kommen tilbage til det Punkt, hvorpaa jeg forhen stod i det sidste Aarstid, og jeg gjør mig ikke synderligt Haab om, at det skal blive ret godt førend til Foraaret. Sophie har og skrantet is. 310lang Tid, hendes Haab staaer ligeledes til Foraaret og Sommeren, der, blandt andet Godt, vil give os Dig tilbage.

Det kan neppe slaae fejl, at Du kjender vort nye Pengvæsen. Alle danske Bankosedler indløses med 1 for 6 i nye Sedler.

Af litteraire Arbeider, som i de senere Tider ere udkomne, er nok Grundtvigs Verdenshistorie i kort Begreb, mærkvædigst. Dette Menneskes Ufornuft og Smagløshed har ingen Grændser Den menneskelige Fornufts største og ædleste Produkter tillader han sig at behandle med Haan, uden at kjende det Mindste dertil. Alt, hvad der ikke er ægte lutherisk (han taaler hverken Afgang til Høire eller Benstre), er ham en Vederstyggelighed; men hvad det egentlig er, som binder ham til Luthers Lære, betroet han os ikke. Han vil ligesaa vidt af det indre Lys som af den prøvende Fornuft; Pietisterne og de Philosopher, der, som Leibnit og Wolf, have villet bringe Christdommen i Harmonie med Philosophien, komme lige meget til kort. Om flere nyere literære Bevægelser, især her hjemme, handler han med største Vidtløftighed; om Th. eller M. C. Bruun, Heiberg, den nye Psalmebog o. s. v. er der mere end om Alexander eller Cæsar. Næsten alle Mennesker her hjemme gaaer han igjennem, og naar han i Texten har glemt at skolere Nogen ud, kommer det, paa den ubehændigste Maade, i Anhanget. Mig har han, leider dessen, givet et meget godt Skudsmaal; men var jeg mere frisk, kunde jeg dog ikke holde mig tilbage fra at behandle ham à la Wergeland.

Maastee Du alt veed, at jeg denne Gang blev hædret med Dannebrogsmændenes Tegn. Det havde været mig meget kjærere, hvis Regjeringen en Gang havde tænkt paa Dig; men ved Universitetet lader det, som Anbefalingen ligefrem rettet sig efter Ancienniteten. Bang og N. C. Kall bleve denne Gang dekorede, den Første kunde vel og, efter et andet Princip, s. 311 komme dertil, men neppe den Sidste. Baggesen er her igjen i Vinter og ventede vel, at Naadens Dør engang skulde aabnes for ham, men forgjæves. Han kommer naturligviis ei til os, ikke heller til Oehlenschläger.

Om muligt skuide Du dog engang skrive Oehlenschläger til; thi han ærgrer sig meget over, at han intet Brev faaer fra Dig.

Jeg tænker, at Du, med disse uordentlige Linier, ogsaa modtager nogle Ord fra Sophie.

Din evig hengivne
A. S. Ørsted.